

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

St. 95.

V Gorici, v torek dne 2. decembra 1913.

Leto XIV.

Slavlje v cesarski hiši.

Danes je preteklo 65 let, odkar je stopil na prestol svojih slavnih pradedov naš presvitli cesar Franc Jožef I. Kot osemnajstleten mladenič je moral v burnih, upornih časih prevzeti avstrijsko vladno, v letu 1848, ko je vrelo po vsi Evropi, posebno pa še v našem cesarskem Dunaju. Upor je sledil upor, nikdo se ni hotel pokoriti višji oblasti, vse javno življenje je bil prevzel enak duh kot svoj čas francoske revolucije. Strti so bili vsi družabni oziri, človeške strasti so bile razdivjane, vse je drlo vse naprek brez ozira na desno ali levo.

Temelji naše države so bili takrat razmajani že do skrajnosti in Mažari so skušali doseči svoj uporni cilj, t. j. državno samostojnost in neodvisnost.

V onih bridkih in težkih dneh je stopil na prestol dne 2. decembra 1848, danes pred 65 leti, mladenič osemnajstlet let, mlad po letih a že dovolj močan po duhu, da si je upal prevzeti vladno v širni avstrijski državi.

Ako danes pogledamo nekoliko nazaj, se nam skoro ne zdi več verjetno, da se je vse to že zgodilo v tem času. Može, ki so se takrat rodili, so danes že 65-letni sivčki in dnevi njih mladosti so jim počasi že skoro zatemnili. Dolga, res dolga doba je to, dva rodova sta šla že v večnost, a gori na cesarskem Dunaju še vodi vladno naš sivolasi modri vladar, ki je videl vse te boje, vse to vrvenje od onih za nas že davnih dni do danes.

Kdo se na kmetih več spominja na tlako in desetino? Tu pa tam beremo te reči v kaki srednjeveški povesti in zdi se nam, da je od tega že davno, davno. In vendar je šele naš sedanji cesar osvoobodil kmetovalce iz graščakovih pesti, šele pod vladno sedanjega našega vladarja so naši kmetje zadobili popolno državljansko svobodo. Do l. 1848 so bili še vedno podložni graščakom in plemenitašem, ki so bili njih vrhovni gospodarji. Kakor rečeno je med našimi

ljudstvom spominjala one bivše težke čase že skoro pozabili, zato pa je ravno te dni primerno, da se spomnimo po deželi na onega, ki nas je rešil graščakovega biča.

Kar je tu dobil en stan, to so dobili v podelitvi ustave vsi avstrijski državljani. Frej absolutistična vlada, je postala že v začetku vladarja cesarja Franca Jožefa ustavna, to se pravi: vladar in njegov svet si delijo zakonodajstvo z ljudstvom t. j. s poslanci, ki jih ljudstvo izbere. Ako se dandanes čita večkrat o slabem parlamentu in slabem ljudskem zastopstvu, potem tega ni kriv parlament, tega ni kriva ustava, ampak so druge okoliščine, ki otežujejo vedno parlamentarno delovanje. Za danes je ustavna država še vedno najbližja državna oblika in za to kar smo mi v Avstriji dosegli potom ustave, se moramo v veliki meri zahvaliti ravno našemu vladarju, ki danes lahko z zadovoljnim srcem pregleda dolgo vrsto svojih del, ki so bila ljudstvu v blagor in podporo.

Preko političnega dela pogledimo tudi v par potezah na druga polja, na druge panoge našega življenja, kakor se je razvilo tekom zadnjih 50 let v naši domovini.

Narodi so dobili v ustavi zagotovljene narodne pravice in tako se je tudi kulturno življenje na vseh koncih in krajih povzdignilo ravno za časa vladne našega cesarja neizmerno. On je bil takorekoč priča novih kulturnih ciljev in smotrov, ki so bili zastavljeni že prvi polovici prejšnjega stoletja. Od ljudske šole do gimnazije, od navadnih priprostih šol do univerze in akademije znosti povsod srečujemo ime presvitlega cesarja. Ta šola nosi njegovo ime, druga je bila zidana na kak spominski dan iz njegovega življenja, za tretjo je prispeval naš ljubljani vladar sam iz svoje privatne šatulle itd.

Poleg šol se dviga po naši domovini cela vrsta cerkva, ki so dobile v cesarju blagohotnega podpornika in dobrotnika in tisoče in tisoče zavodov raz-

nih vrst je dobilo svoje prispevke tudi od našega najvišjega državnega gospodarja.

Tu ni mesta ne prostora, da bi naštevati vse one pojave našega političnega in kulturnega življenja, ki so v tesni zvezi z imenom Franc Jožef. To ime prepleta našo kulturo in politiko zadnjega pol stoletja tako bistveno, da si ne moremo misliti ravno tekoče dobe brez tega častitljivega imena.

Življenje našega sivolasega vladarja prepleta dobo dveh rodov ne le po času, ampak tudi po duhu in po globokosti. Pečat, ki se ne da nikoli izbrišati, je vtisnjen naši dobi in z vso pravico bi lahko to zgodovinsko perijodo imenovali dobo cesarja Franca Jožefa.

Ako se naš ljubljani sivolasi vladar danes ozre nazaj na pretekla leta svojega vladanja, tedaj mu milijoni in milijoni udanih državljanov kličejo: Ta kultura, ta napredek je Tvoje delo, delo Tvoje pravičnosti in ljubezni. Gospod Bog na višavah naj Te ohrani še dolgo vrsto let med nami, narodom in državi na blagor!

Bosna v delegacijah.

Celih 35 let je že preteklo, kar smo okupirali Bosno in Hercegovino in vendar še danes ti dve deželi niti prav tesno zvezani z našo monarhijo, četudi smo jih l. 1908 proglasili kot našo last. Bosna in Hercegovina namreč ne pripadati ne Ogrski in ne Avstriji zase, ampak obema skupno. To stanje ni za Bosno ne za Avstrijo ugodno, ker tekom let so si Mažari v Bosni pridobili tako trdna tla, da jih bomo težko kedaj izpodbili. Mažari so samogoltni in prebrisani politiki, ki so znali svoje mreže tako raztegniti čez Bosno, da smo mi pridno plačevali stroške, oni so pa s svojim vplivom dosegli vsak dan večje koristi. Večkrat se je že opozarjalo na to, razni slovanski in tudi nemški listi so pisali o tej stvari že ponovno in opravičeno očitati dunajski vladni, da se premalo briga za Bosno, kjer so

Mažari nas Avstrijce takorekoč že iztisnili iz dežele. Najbolj očitno se vidi mažarski vpliv pri stavbah novih železnic in pa pri nastavljenju višjih uradnikov po deželi. Bosna je res bogata dežela, to se mora priznati in zato bi bile ravno železniške zveze z našo državno polovico zelo potrebne. Godi se pa ravno nasprotno. Skoro vse nove železnice v Bosni so in bodo izpeljane tako, da bodo vezale Bosno z ogrskim kraljestvom, kar bo nam le na škodo. Na ta način dobi tudi mažarsko navdahnjeno uradništvo v Bosni vedno več opore in slovanski element nima tistih pravic, ki mu pritičejo.

Bosno upravlja kot vrhovni upravitelj vsakokratni skupni finančni minister, topot vitez Bilinski. Vse bosenske zadeve pridejo po navadi pred delegacije, ki so skupne za obe državni polovici. Iz ekspozice, ki ga je podal letos vitez Bilinski v bosenskem odseku delegacij, bi posneli par točk, ki so splošno zanimivosti, a bodo pri nas gotovo vzbudile še večjo pozornost, ker je med čitatelji še ta in oni, ki je nosil puško po bosenskih grebenih za osvoboditev slovanskih bratov.

Minister Bilinski je povdaril na prvem mestu, da raste v zadnjem času davčna moč Bosne in Hercegovine prav znatno, kar je dokaz da bode dežela počasi sama iz svojega krila tekoče stroške. Od l. 1898 do l. 1902 staj bili napravljene v Bosni dve čisto vojaški železniški progi, ki ne prinašati deželi nikake koristi in vendar se je delo izvršilo na deželne stroške. Kar ima Bosna dolga, redno plačuje svoje obveznosti in s tem jasno dokazuje, da ne rabi neopravičenih podpor, ampak da se hoče vzdrževati po možnosti iz lastnih dohodkov.

Glede šolstva pravi govornik, da je izdelan jako obširen in temeljit načrt. Šol je v Bosni še vedno premalo, posebno ljudskih. Za nove šole je določenih 19 milijonov kron, ki se za sedaj krijejo s posojilom. Vsako leto se zgradi okoli 40 novih šolskih poslopij. Važ-

Prostost nad vse!

(Dalje.)

Peter: Še vi ne imate za norca! Vedite, da sem vstal danes z levo nogo in ne razumem šale! Kar k direktorju pojdem, in ako mi on ne da razon, dal si ga bom pa sam. Pomnite, da imate opraviti s Petrom!

France: No, no, kako govoriš danes! — Saj se nisem nameraval delati norca, marveč sem ti hotel nekaj zaupati.

Peter: Kaj meni za vaše zaupanje! — Čemu mi bo? — Pojesti ga ne morem, popiti tudi ne.

France: A je nekaj prav važnega za tebe.

Peter: Res? — Ali pade morda tudi kak groš?

France: Lahko, da ne bo tudi brez tega. — Poslušaj torej!

Izvedel sem, da namerava nekdo vteči iz zavoda.

Peter: Kdaj?

France: Sedaj kmalu! — Priporočam ti, pazi na vrata in dobro hrani ključ!

Peter: Kdo bi pa neki bil ta god-

France: Ni treba, da ga poznaš, dovolj, da paziš nanj.

Peter: Buzaraca! Kako naj pa pazim nanj, ako ga ne poznam po imenu?

France: Vrata imej zaklenjena in nikomur ne odpri!

Peter: Pa če pridejo stariši ali sorodniki kakega gojenca?

France: Reci jim, da ob tej pozni uri ni dovoljeno govoriti z gojenci in pošlji jih v božjem imenu.

Peter: Da, v božjem imenu... Le poskusite enkrat, pa boste videli, kaj se pravi, te vrste ljudi pošiljati v božjem imenu. Ne dajo se odpraviti, pa se ne dajo kakor konjske muhe. — Če mi torej ne poveste imena, prav! — Naj vteče potem kdorkoli hoče, nazadnje vtečem pa še sam...

France: Veš, Peter, najraje bi te podučil s par klofutami, kaj je sploh dolžnost vratarja.

Peter: (dvigne metlo) Ti — vi mene — pa s klofutami?! — Kar poskusite! — Prosim, kar poskusite! — Buzaraca!

France: Če vteče kdo po tvoji krivdi, pripravi se na račun pri direk-

Peter: Supramihelnhor! Buzaraca! — Še to mora človek slišati! Drugi delajo greh, jaz naj delam pa pokoro. Kakšna pravica je to? — En dan ali drugi pošljem k vragu ključ in metlo in pojdem rajši čike pobirat po Gorici in se vpišem k manarhistom in samokratom, ali kakor jim že pravijo. — Prav je imela moja dobra rajna mati, ko mi je dejala: Peter, pojdi v samostan; tam boš imel mir. — Tukaš ga pa ni miru in počitka od jutra do večera nobeden dan ne! (pogleda na stensko uro) Deseta je že. Treba bo iti spat jutri bom pa na straži, kakor star maček pred mišjo luknjo. To je vratarjeva dolžnost, — pravijo. Upam, da me pusti hudočni svet nocoj pri miru. Vrata sem s tako jezo zaklenil, da si ne bo niti zrak upal skozi. (odide)

4. prizor.

Janez, Jožek, Miha.

Janez: Ko pridem v domačo vas, vama sporočim kako se mi je godilo na potu: pisma pa ne dobita naravnost, ampak po posredovanju prijatelja Tineteta.

Miha: Dobro! On ima vedno od-

dopisovali, ne da bi se predstojnikom niti sanjalo o tem...

Jožek: Na svidenje kmalu zunanaj v zlati prostosti! — Midva bova prva, ki prideva za teboj.

Janez: Živela prostost! — Dol z suženjstvom, proč z zaprtimi zavodi!

Miha: Proč z njimi! — Živeli mi!

Jožek: Ti, ali si pa že kaj pogruntal, kako se boš opravičil pred očetom doma?

Janez: To me še najmanj skrbi! — Porečem mu, da je v zavodu škodljiv zrak, da hrana ni za nič, ker nam prinese na mizo več polžev kot salate itd.

Jožek: Ali ti bo oče pa verjel vse to?

Janez: Ako ne bo hotel verjeti oče, verjel bo pa stari oče. Dedje imajo vedno slepo ljubezen do svojih vnukov, in to je velika številka v mojih računih!

Miha: Vidi se, da si navihan, kar te je. — Bog te živi! — Voščim ti, da bi imel vedno toliko sreče, kolikor imaš korajže...

(Dalje prih.)

bilo je že poldne. — Nova deželna vojaška bolnišnica nosi samonemški napis in sicer: K. u. K. Erzherzog Franz Ferdinand Truppenspital.

Spomenik ponesrečenemu poročniku zrakoplovcu Petrovics-u so postavili včeraj vojaški-zrakoplovci ob veliki udeležbi vojaških in civilnih dostojanstvenikov na Velikih Rojajh. Te slovesnosti se je udeležil tudi korni poveljnik fem. baron Leithner.

Pri slavnostnem odkritju te plošče sta govorila korni poveljnik Leitner in generalni major pl. Scotti. Pri tej priliki je svirala vojaška godba in tudi deputacije posameznih v Gorici bivajočih vojaških krdel so bile zraven. Na spominsko ploščo je bilo položenih več krasnih vencev. Spomenik je postavljen ob mirenski cesti med dvema hangarjema. Visok je 2—3 metre in ga je izdelal umetni kamnosek Bitežnik iz Gorice. — Pri odkritju so obkroževali slavnostni prostor 4 zrakoplovi.

Trg sv. Andreja, ki se je vršil včeraj je privabil v naše mesto izredno mnogo ljudstva. Že minulo nedeljo se je videlo po mestu mnogo daljnih tujcev in vsakovrstnih kramarjev, ki so prepeljali na goriški trg raznovrstno kramo. Naši daljni hribovci so tudi že v nedeljo pripeljali v mesto svoje lesene izdelke kakor samokolnice, obroče, krmila za vozove itd. — Na živinskem trgu je bila velika gnječa in živali je bilo res mnogo prignane. Cena goveji živini ni bila visoka, tembolj pa je bila cena silno visoka za opitane prešiče. — Na Goriščeku je bil voz pri vozu z lesom obložen in tudi tukaj je bila kupčija dobra. Prodajalci so napravili dobre kupčije. — Na Travniku pa je bilo pravo trenje. Kakor je dolg in širok, Travniki so bili razvrščeni »štanti«, v katerih so prodajali kramarji svoje blago. Tu si dobil kar ti je oko pozelelo. Toliko kramarjev kakor jih je bilo v Gorici letos, nismo videli že res več let ne. — Na starem trgu je bilo tudi mnogo ljudstva, ki je kupovalo in prodajalo razne starinske predmete. — Centrum vsega dnevnega vrvenja pa je bilo vsekako ob starem pokopališču, kjer so se nahajale v velikem številu razne »komedije«. Že v jutranjih urah so se jeli ljudje zbirati tam. Tu so se nahajala razna strelišča, »ringišpili«, gugalnice, ponorame, igrališča, razstave, papige, ki so telovadile, razni aparati, ki so vsakomur povedali »srečo«, fotografi, tudi »forza chi batte« je bil. Največ smeha so prevzročili »ringelšpili« na verigah. Videlo se je tudi 13-letno dekle, ki tehtala 135 kilogramov, žensko, ki je pol človeka pol riba, razne opice in spačene tarče itd. brez konca in kraja. Tam doli na koncu pa je dajal predstave kričavi cirkus. Množica se je izvrstno zabavala in komedijanti so napravili še najboljše kupčije. — Gostilne in kinematografi so napravili mnogo denarja. — Kupčija po trgovinah pa ni bila posebna. Trgovci so se pritoževali kajpada, ljudstvo se pride ta dan zabavati v mesto. — Zvečer pa se je valila po mestu velika množica ljudstva, ki je piskala, trobila, vriskala. Bil je celi pustni dan. — Vreme je bilo krasno, kakoršno že mnogo let ne.

Umrli je v nedeljo uršulinka m. Filomena rojena Antonija Crosatto. Bila je učiteljica ročnih del v tukajšnjem uršulinskem samostanu.

Pogreb pokojne mladenke Marije Fajt se je vršil v nedeljo popoldne ob obilnem spremstvu. Do groba so pokojnico spremile njene tovarišice, ki so ji v slovo zapele ginljivo žalostinko pod vodstvom g. voditelja v »Malem Domu« Šabec-a. Videlo se je pri tem marsikoko rosno oko, kar kaže, da je bila pokojnica pri vseh jako priljubljena.

Okrajno goriško učiteljsko društvo priredi v četrtek dne 4. decembra t. l.

shod vsega slovenskega učiteljstva na Goriškem pri »Zlatem jenu« ob 10. uri in pol predpoldne po § 2. društvenega zakona z dnevnim redom: 1. Gmotno stanje. 2. Predlogi.

Central Bio. Poljska legenda »Sedmirski samostan« je očarala popolnoma obiskovalce tega kinogledišča, ki se je Goričanom že jako priljubilo zbog njegove moderne naprave in točnega prednašanja slik. Posebno nedeljske predstave z vojaškim orkestrom so se tako udomačile, da bi jih v resnici pogrešali ako bi izostale. — Vodstvo »Central Bio« si je nabavilo za danes in naslednje dni velikanski film »Richard Wagner«, ki se je prednašal na Dunaju v mornariškem gledališču nad 200 večerov zaporedoma z najboljšim uspehom. Fosceno veličastno pa bode prednašanje tega filma pri jutrajšnjih predstavah ob 6. in 8. uri, kajti vršili se bodo s spremljevanjem vojaškega orkestra, ki bo prednašal izključno Wagnerjeve skladbe. Gotovo ne bo zamudil nihče ogledati si kinematografski životopis tega največjega mojstra na glasbenem polju. Omeniti je še, da ima »Central Bio« centralno kurjavo za vse prostore in da bodo odslej prostori vsaki dan zakurjeni.

Pelerino je zamenjal nekdo včeraj pri »Jelenu«. Kje je njegova, izve v našem uredništvu.

Goriška v državnem proračunu za l. polletje 1914. Polletni proračun za l. polletje l. 1914 izkazuje za Goriško sledeče postavke in sicer: za politično upravo 497.031 K, za javno varstvo 1.325.376 K. Postavko pod tem naslovom prekašati le postavki za Češko in Niževavstrijsko. Za javna dela so sledeče postavke: 94.000 K kot državni prispevek za uravnavo Soče, Vipave in njenih pritokov, 100.000 K za nov most pri Zagraju, 15.000 K za cesto Trnovo-Srpenica, 25.000 K za cesto Tržič-Seljani-Trst, 6500 K za cesto Dol-Otlica-kranjska meja, 30.000 K za cesto, ki združi cesto Dolenje Cerovo s cesto Vrhovlje Kobalarji, 19.500 K za popravilo ceste Kanal-Liga, 25.000 K za cesti Dobrovo-Vipolže in Vipolže Št. Ferjan. Za adaptacijska dela na ženskem učiteljskem v Gorici je proračunjenih 50.000 K.

Tržič dobi lastno srednjo šolo. Listi poročajo, da se je posrečilo županstvu v Tržiču vlado zainteresirati za to, da se otvori v Tržiču srednja šola. Tržič ima sedaj že 13.000 prebivalcev in bo rastele prav močno. Vlada je obljubila storiti vse potrebno, tako da bo kmalu otvorena nova šola. Novi zavod naj bi bil realna gimnazija z laškim učnim jezikom, poleg tega bi se poučevala francoščina, latinščina in nemščina.

Zadeva laške univerze je rodila tuptam čudne sadove. Da se študentje po univerzah nekoliko prerešetajo, to je njih stvar, a čudno zvane poročila, da so gimnazijci v Trstu, v Zadru, potem razni laški realci in učiteljiščeniki v Gradiški štrajkali v prilog laški univerzi. Človek ne ve, ali imajo tiste šole še ravnatelja in kaj delajo ti gospodje? Ali bo že vsak frkolin uganjal politične komedije, na mesto da piše svoje domače naloge. Pravijo, da pride ravnatelj laškega učiteljišča v Gradiško za ravnatelja laške gimnazije v Gorico, a ta štrajk tega gospoda presneto malo priporoča. Šola ni tu za to, da se vganja z njo politična propaganda, ampak za učenje.

Velikanski vihar je min. teden na Otlici raval drevje in nekemu posestniku odnesel streho. Njegovi sosede so mu priskočili na pomoč ter mu pomagali postaviti novo streho.

Samomor častnika. Iz Gradišča poročajo, da se je ustrelil nadporočnik

strojnega oddelka 11. lovskega bataljona Franc Gennars. Zadel se je v srce in kmalu nato umrl. Bil je 31 let star, doma iz Szegedina. Vzrok samomoru še ni znan.

Umrli je v Posilippu blizu Neapelja jezuit č. o. Anton Pavissich. Pokojnik je bil jako učen mož in izvrsten cerkveni govornik. Bival je okoli l. 1893 tudi v Gorici v jezuitskem samostanu, kjer je bil takrat vodja bogoslovskih študij v tem zavodu. Njegove postne cerkvene govore v goriški stolni cerkvi je vse občudovalo. Rojen je bil v Splitu dne 13. junija 1851. Svetila mu večna luč!

Za »ubogo« nemštvo v Trstu se je začela unemati tudi neka sicer ne posebno znana nemška pisateljica Irena Schellander. Izdala je nekov poziv, kjer prosi podpore za otroški vrtec za nemške otroke v Trstu, da se tako ohranijo nemški domovini. Tam se bodo krepčali mladi prisiljenčki za boj proti domačim sinovom. Takih šol in zavodov imamo na Primorskem prav gotovo že več kot preveč, to naj si gošpica Schellander zapomni.

Smuški tečaj v Bohinjski Bistrici. Ako bodo snežne razmere ugodne se priredi v drugi polovici meseca decembra t. l. smuški tečaj za začetnike v Bohinjski Bistrici. Zimsko-športni klubi, alpska društva in prijatelji smuškega športa se opozarjajo na ta kurs ter se naj eventuelne prijave z prijavnino ki znaša K 8. pošiljajo do 12. decembra t. l. na Deželno Zvezo za tujski promet na Kranjskem v Ljubljano. Smuški tečaj bode trajal 8—10 dni ter je prevzel vodstvo g. poročnik Jul. Ringl. Natančni programi in informacije daje Deželna zveza za tujski promet na Kranjskem, Ljubljana.

Slovenke, ki bi želele iti služiti v Belgrad, dobe tamkaj prav lahko službe za pestunje, hišine, kuharice, pa tudi za natakarice. Plača je mesečno 40—60 kron. Ker naša dekleta le prerada hodijo v take kraje, kjer se potem svojemu narodu odtuje, je priporočati, da bi se začele obračati na slovanski jug. Skrb zanje in za njihovo nameščenje v službe je prevzel v Belgradu »Srpski narodni ženski savez«, čigar predsednica je gospa Milka Svet. Vulovičeva. Do nje se je torej obračati.

Stanje knezonadškofa Kahna, ki se je svoj čas odpovedal celovski nadškofiji, se je jako poslabšalo. Dr. Kahn je sedaj v samostanu Tanzenberg, ker se mu je um omračil. Zadnje dni je pa njegovo zdravje vidno opešalo.

50-letnica našega prestolonaslednika. Dne 18. t. m. bo praznoval nadvojvoda Franc Ferdinand svoj 50. rojstni dan. Slavnost bo imela čisto domač značaj in se bo vršila v družinskem krogu na gradu Konopišt. Kakor je znano bo isti dan naš cesar star ravno 1000 mesecev, kar je še bolj redek jubilej.

Plemstvo je dobil generalmajor Martin Radičević, poveljnik 69. brigade na Hrvaškem, ki je bil svojčas polkovnik 27. polka v Ljubljani.

Bela zastava. Dne 15. novembra je že dva dni vihrala iz poslopja c. kr. okr. sodnije v Trebnjem na Kranjskem bela zastava v znamenje, da ni nobene grešnika v zaporih c. kr. okrajnega sodišča.

Velike zamude vlakov. V takozvanem »Gesäuse« padajo lavine in tako dežuje, da je promet hudo oviran. Vlaki prihajajo z velikimi zamudami.

Sleparji s svinjskim mesom. V Budimpešti so prišli na sled veliki carinski slepariji, kateri je stal na čelu nekov mestni msar. Da ni bilo treba plačevati od zaklanih praseta pri uvozu v mesto užitnine, si je dal mesar napraviti mrtvaški voz kot za pogrebe in v tem vozu je potem nemoteno več časa prevažal kontrabant zaklane prešiče.

Najbogatejša ženska v Avstriji je soproga angleškega poslanika na Dunaju, ki je prinesel seboj iz Amerike 340 milijonov. Pač lepa dota.

Razstava v trgovini J. Medved v Gorici. Tukajšnji podjetnik g. J. Medved priredil je pretečeno nedeljo v svojih velikanskih prostorih razstavo, ki je obstojala iz blaga, ki ga ima v zalogi.

Janez Werbnjak, trtnica BREG P. PTUJ priporoča ameriške cepljene trte.

seznam trt: laški rizling, burgunder beli in rdeči, muškata, silvaner, žlahtnina bela in rdeča, danfol, kapčina, izabela in še nekaj drugih vrst. Cepljene trte, na Riparajo in Montikolo stanejo 100 kosov 14 K, bilfe (korenjaki) 100 kosov 3 K, kolči 1000 kosov 12 K.

NAJBOLJŠA / TREHA / EDANJO / TI
Firmit - KRILJEVEC

Asbestni cementni skriljavec Firmit je umeten kamen najboljše vrste

FIRMITOVE TOVARNE ZADRUŽJE
WEISSENBACH & TRIESTINGI
(PODNE AVTRIJSKO OKO)
ZA / TOP / TVD IN ZALOGA
G. GREGORIČ - GORICA OZKA ULICA 11

ZAHVALA.

Globoko ginjena izreka podpisana najtoplejšo zahvalo vsem onim osebam, ki so na katerikoli način pripomogle k temu, da se je pogreb oboževane in ljubljene hčere, sestre in tele

MARIJE FAJT

zvršil na tako slovesen način in spomin nanjo tako počastil.

Še posebna zahvala gre vsem zastopnikom korporacij, raznim odličnim osebnostim, vsemu mnogobrojnemu slavnemu občinstvu ter deključnemu pevskemu zboru iz »Malega doma« pod vodstvom g. Šabeca, voditelja na gori omenjenem zavodu in ko-nečno vsem preblagim darovalcem prekrasnih vencev.

Gorica, dne 1. decembra 1913.

Družina Fajt.

Vsem gospodinjam

topla priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO

v korist

obmejnem slovenem.

na je tudi vzgoja učiteljev in ženske mladine, ki pogreša sedaj boljše izobrazbe. V kratkem se ustanovi več obrtnih šol sploh. Mostar pa dobi strokovno trgovsko šolo. Kar se tiče srednjih šol t. j. gimnazij in realke je potreba že po večini krita. V naučne svrhe bo služil tudi deželni muzej v Sarajevu, ki je dobil pred kratkim novo moderno poslopje.

Gospodarska plat se pa ne da v Bosni tako hitro uravnati kot bi kdo mislil. Odkup »kmetov«, t. j. nekakih kolonov gre prav počasi in dostikrat so ti ljudje potem na slabšem kot prej, ker nimajo nikakih sredstev pri rokah. Ako se »kmetje« odkupijo, jim mora biti zagotovljena tudi primerna eksistenca, ker drugače pridejo ti revčki v hujše stiske kot so bili pod begi in pašami. Povzdiga živinoreje zavzema važno mesto v izboljševalnem programu, kakor ga je razvil minister, kar bo vsaj nekaj odpomoglo nižjim revnim slojem.

Izkoriščanje gozdov napreduje prav dobro. Tu seveda sedaj ni druge skrbi kot da se debla požagajo in spravijo v denar. Znana industrijska firma Steinweiss je kupila skoro vse bosenske pragozde in dela sedaj ogromne kapitale. Tu se pač vsiljuje misel, zakaj ni država sama izkoristila teh velikanskih šum, namesto da gre vse to v zaseben žep. In še nekaj se je treba vprašati, nakar je opozoril že znani politik Barenreither. Kaj pa bo potem, ko bodo gozdovi izsekani? Svet je v Bosni po večini kraški in vetren; kdo bo varoval tla, ko bodo izginile one krasne tisočletne bosenske šume, tega nikdo ne premisli. Pol Bosne in cela Hercegovina in Dalmacija bo potem trpela pred severnimi vetrovi in bogvedi, kedaj se bodo tla zopet zarasla. To vprašanje je jako važno, a gospod minister se ga ni niti dotaknil.

Če omenimo ob koncu še, da ima Bosna celo vrsto rudnikov za sol in premog ter da začne v kratkem 16 kovinskih rudnikov svoje poslovanje, potem menda bo vsakemu jasno, da je Bosna res močna in plodovita dežela. Ako ni še nesla tistih obresti, ki bi jih lahko po svojem bogastvu, potem ni kriva tega dežela, ampak njena mažarko navdihnjena uprava in mažarska objestnost.

Dopisi.

Iz Doberdoba. (Ulom v posojilnico). V noči od 27. na 28. novembra t. l. so dosedaj neznani tatovi ulomili v prostore tuk. kmečke hranilnice in posojilnice. Hranilnica in posojilnica se nahaja v »Občinskem domu« in načelstvo posojilnice je imelo v četrtek, 27. m. m. zvečer sejo in je bilo še ob 11. uri v društveni sobi. Pri vsej stvari je to čudno, da so tatovi popolnoma pri miru pustili blagajno občine Doberdob, ki se nahaja v ravno isti sobi. Blagajno posojilnice so nasilno ulomili. Z železnimi drogi in s svedri so naredili veliko odprtino in odnesli denarja okoli 41 K. Druge spise so vse razmetali in mnogo tudi raztrgali. Ulom je moral biti težak, kajti blagajna je silno močna in popolnoma železna. Tehta 8 kvintalov. Pri vsej nesreči je bila ta sreča, da so ulomili samo v času, ko je bilo malo denarja v blagajni, kajti ravno nekaj dni poprej je načelstvo posojilnice odposlalo denar »Goriški zvezi«. Kakor smo zgoraj omenili občinsko blagajno so pri miru pustili, a ravno v tej blagajni se je nahajala večja svota denarja. Blagajna posojilnice je zavarovana proti ulomu, ne pa tako občinska. V »Občinskem domu« ne stanuje namreč nihče, zato so tatovi svoje delo nemoteno izvršili.

Iz Tomaja. Pevsko bralno društvo »Tomaj« v Tomaju je v svoji seji dne 16. m. m. enoglasno imenovalo prečistitega g. Matija Sila, župnika-dekana, zaslug kot bivši predsednik in ustanovitelj istega društva. Gospod jubilan bi-

va med nami že nad 20 let, ter vživa splošno spoštovanje med ljudstvom.

Z gorenjena Krasa. Dne 28. m. m. se je imela v Sežani vršiti volitev novega cestnega odbora. Volitev pa se ni vršila, ker ni bilo ob določenem času zadostno število volivcev. Volivci so sicer prišli v Sežano, a se niso mogli sporazumeti glede kandidatov. Tako so razni kandidati begali volivce ter jih vodili od gostilne do gostilne, tako da je potekel čas. Ob 11.15 uri pa je odposlanec deželnega odbora zaključil zborovanje.

Da ni prišlo do volitev, so krivi nekateri kraški magnati, ki hočejo še vedno prezirati ubožnejše kmete. Pa tudi župani in podžupani so ta dan pokazali, da se ne puste voditi od oseb, ki hočejo za vsako ceno gospodariti v cestnem odboru. — Glede cestnega odbora imamo Kraševci v zadnjem času bridke skušnje. Nered je bil že tak, da je moral poseči vmes deželni odbor ter odsloviti iz cestnega odbora eno osebo. To se je izvršilo v korist davkoplačevalcem. — Pozivljajo se torej volivci v cestni odbor, naj oddajo svoje glasove vestnim možem, ki so poštenovalni za blagor davkoplačevalcev. Takim ljudem pa, ki silijo v to korporacijo z namenom, da bi se okoristili, pokažite energično duri.

Politični pregled.

Deželnozborske volitve na Kranjskem.

Včeraj so se pričele na Kranjskem deželnozborske volitve. Volila je včeraj splošna kurija. Izid volitev je sledeči: V vseh volivnih okrajih na deželi so zmagali kandidati S. L. S. V volivnem okraju mesta Ljubljana pa je potrebna ožja volitev med kandidatom S. L. S. Kregarjem in liberalcem Turkom. Razmerje glasov v Ljubljani je sledeče: Josip Turk 2684, Ivan Kregar 1526, socialist Etbin Kristan 842, Nemec Brandt 444, razcepljenih glasov 16.

Skerlec imenovan za bana.

Uradni list poroča, da je cesar z Najvišjim odlokom z dne 27. novembra odpoklical bar. Skerlec z mesta kot komisar ter ga imenoval za bana Hrvaške, Slavonije in Dalmacije. Novi hrvaški ban je bil danes od cesarja v Schönbrunnu zaprišežen. Ceremoniji sta prisostvovala ogrski ministerski predsednik grof Tisza in grof Esterhazy.

Olajšave na Hrvaškem.

Z dne 29. novembra je kraljevi komisar baron Skerlec odpravil na Hrvaškem cenzuro za liste in dvignil prepoved o političnih zborovanjih. Nove volitve se bodo izvršile 16. t. m. Ožje volitve za 7. t. m. Dne 27. t. m. pa začne saborsko zasedanje, da se še pred novim letom reši finančna nagodba.

Berchtoldova politika.

na Balkanu se nadaljuje, četudi se je dovolj jasno pokazalo, da ni prava. Že listi iz Nemčije so povdarjali, da nam je potreba dobrih razmer do Srbije, a naša diplomacija išče sedaj opore v stari Turčiji. Nekateri nemški listi pripovedujejo na dolgo in široko, kako trdna opora bi nam bila Turčija zvezana z Bolgarijo. Kdor količaj pozna razmere, takoj uvidi, da vse to ni nič, a za naše diplomate bi bil to gotovo »vspeh«.

Odhod nadvojvode Franc Ferdinanda z Angleške.

V nedeljo dne 30. m. m. je zapustil naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand London in Angleško, kjer je bil več časa gost angleškega kralja.

Zopet škandal v Italiji.

Veliko poslancev bivše italijanske poslanske zbornice je osumljenih, da so se o priliki vprašanja o državnem monopolu glede življenskega zavarovanja dali od zavarovalnih družb podkupiti.

Dne 8. 9. in 10. t. m. se vrsijo v Bosni dopolnilne volitve za 12 srbskih

mandatov, ker so se prejšnji odpovedali. Tri stranke se bodo trgale za teh 12 poslancev. Največ upanja ima stranka advokata Dimovića, katero podpira tudi valda, ker bo Dimović potem skušal doseči delazmožnost bosenskega deželnega zbora. Kakor je videti do sedaj, se mu bo to tudi posrečilo.

Odkritje oficirske zarote v Sofiji.

Iz Sofije je došlo v Belgrad nujno poročilo, da je razkrila policija veliko oficirsko zaroto proti kralju Ferdinandu. Zarota je bila sklenjena takoj po odhodu kralja Ferdinanda iz Bolgarske. Zarotniki so hoteli kralja Ferdinanda in njegovo rodbino prisiliti, da takoj zapuste za vedno Bolgarsko. Več oficirjev je bilo že aretiranih, a policija ne more zvedeti od njih ničesar natančnega.

Domace in razne vesli.

65-letni cesarjev jubilej se danes slovesno praznuje v celi državi. V ta namen so bile sinoči lepe razsvetljave.

Tudi naša dežela ni zastala za drugimi. Z dežele nam ravno kar poročajo, da so na mnogih krajih bile res lepe razsvetljave. Topiči so pokali, umetni ognji so švigali v zrak in veselo pritrkovanje z zvonovi se je razlegalo naokoli. — V Gorici je bila razsvetljava bolj šibka, a to iz vzroka, ker se ni naznani- lo meščanstvu pravočasno, da se namerava napraviti razsvetljava. Lepo so bila razsvetljena deželna poslopja, nadšk. palača, mestni magistrat in še nekaj drugih hiš. — Ob 7. uri zvečer je priredila mestna godba obhod po mestu. Svetilke so nosili mestni ognjegasci. Godba se je ustavila pred poslopjem c. kr. glavarstva, pred knezonadškofijsko palačo in pred stanovanjem goriškega župana. — Danes so imeli razni šolski zavodi sv. maše v spomin 65-letnega vladanja cesarjevega. Po raznih zavodih pa se bodo noči vršile razne patrijotične slavnosti. — Vojaštvo pa nič ne praznuje tega jubileja in danes so vojak šli na vaje kakor druge navadne dneve. — Raz uradnih, šolskih in drugih poslopij in raz cerkvenih stolpov vih- rajo danes zastave. Šole imajo danes presto.

8. decembra, t. j. na praznik Brezmadežne bo na Kostanjevici izpostavljeno Najsvetejše od 6. ure jutraj do 6. zvečer. Ob štirih popoldne bo slovenska pridiga, nato ob ugodnem vremenu procesija z Najsvetejšim ter litanije z blagoslovom. Pobožni častivci presv. R. T. so vljudno povabljeni.

Predstojništvo.

Blagoslovljenje nove deželne vojaške bolnišnice. Danes dopoldne ob 10. uri se je vršilo slovesno blagoslovljenje nove deželne vojaške bolnišnice, ki leži v novi lepi ulici Adelaide Ristori, ki se odcepi s Tržaške ceste nasproti tovarni žveplenk na levo v polje. Uhod v bolnišnico je bil slavno odet. Vihrate so dežle in cesarske zastave. Že pred 10. uro so se jeli zbirati na dvorišču bolnišnice mnogoštevilni odlični vabljenci, katere sta sprejemala štabna vojaška zdravnik dr. Kapper in dr. Peidina. Med navzočimi smo opazili zastopnike vojaških oblasti, potem zastopnike okr. glavarstva, sodnije, davkarije, slovenske, italijanske in nemške gimnazije, realke, ženskega in moškega učiteljskega, pošte, železnice, potem zdravnike, zastopnike veteranskega društva, nadalje so bili navzoči deželni poslanci in vsi deželni odborniki z deželnim glavarjem, mnogi državni poslanci, mestni župan, višji dež. uradniki itd. Prisotne so bile dame odličnih dostojanstvenikov. Vseh navzočih vabljencev je bilo okoli 200. Razen imenovanj je bila navzoča tudi deputacija vojaštva od vseh v Gorici garniziranih branž vojakov z vojaško godbo na čelničnem princ hohenzollernskem, na čelu s kornim poveljnikom feldcaigmajster Leitner, ki se je v imenu vojaštva zahvalil deželni odboru, ki je zgradil tako lepo bolnišnico in jo izročil vojaštvu. Zahvaljuje se vsemu dobremu in patrijotičnemu ljudstvu goriško-gradišćanske dežele, ki je pripomogla do zgradbe te hiše. Zahvalil se je prevzvišenemu knezonadškofu, da je osebno blagoslovil novo zgradbo in kapelo. Enako se je zahvalil cesarskemu namestniku za osebno navzočnost kakor tudi vsem prisotnim vabljencem. Povdarjal je zvestobo našega vojaštva do presvitega cesarja, čno vojaštvo, ki i za našo bolnišnico domovino, pripravljeno vsakost končana in gostje so se razšli kar

Vojaška godba je zasvirala pri tem cesarsko pesem, katero so navzoči odkriti poslušali. Kmalu nato se je pripeljal naš prevzvišeni knezonadškof, in po običajnih pozdravih se je začela blagoslovitev bolnišnice in kapelo, katero je opravil naš prevzvišeni knezonadškof ob obilni asistenci duhovščine. V tem časom so si vdeleženci ogledovali krasno in v vsakem oziru uzorno sezidano in urejeno bolnišnico. Bolnišnica je razdeljena v tri paviljone, od katerih služi prvi za urad in kuhinjo, drugi za navadne bolnike, tretji pa za nevarno bolne in za bolnike, ki so oboleli na nalezljivih boleznih. Ogledali smo si nekatere sobe, in reči moramo, da so v vsakem oziru uzorne. Vsega poslopja od znotraj si nismo mogli ogledati, ker leže bolniki v sobah. — Vseh bolniških postelj je 139 za navadne bolnike, 15 za nevarne in nalezljive bolezni. — Po blagoslovitvi je bral naš prevzvišeni knezonadškof sv. mašo v lepi kapelici. Med sv. mašo je svirala vojaška godba. Pri sv. maši so sedeli v prvih vrstah tržaški namestnik princ Hohenlohe, korni poveljnik feldcaigmajster Leitner in deželni glavar dr. Faidutti. Za njimi so sedele dame, potem drugi. — Po sv. maši in blagoslovu so se udeleženci podali na dvorišču pred pročelje prve zgradbe, kjer je prečital govor v imenu deželnega odbora deželni glavar dr. Faidutti samo v nemškem jeziku. V svojem govoru je najprej pozdravil visoke odlične goste in se je nadalje spominjal s toplimi besedami prejšnjega deželnega odbora, ki je dal sezidati to krasno bolnišnico. Nadalje je izrekel zahvalo vsem, ki so sodelovali pri zgradbi ter jo tako lepo izvršili.

Deželni odbor — je rekel — je nalašč pripravil to slavnost na današnji dan, da s tem pokaže on in cela goriško-gradišćanska dežela neomejeno udanost in zvestobo do našega presvitega cesarja Franca Jožefa I., ki ravno danes praznuje svoj 65-letni vladarski jubilej. Prosil je navzočega kornega poveljnika, naj izreče našemu prestolonasledniku Francu Ferdinandu v imenu dežele iskreno zahvalo, da je dopustil, da nosi veličastna nova zgradba njegovo ime. H koncu je prosil navzočega cesarskega namestnika, naj sporoči našemu presvitemu cesarju neomejeno udanost in zvestobo prebivalcev goriško-gradišćanske dežele, nakar je pozval navzoče, naj zakličejo trikrat živjo na presvitega cesarja, kar se je tudi navdušeno zgodilo, nakar je godba zasvirala cesarsko pesem. Nato je poprijel za besedo cesarski namestnik princ Hohenlohe, ki se je zahvalil deželni glavarju za govor in obljubil, da sporoči na Najvišje mesto izraz udanosti goriško-gradišćanskega ljudstva. Potem je rekel med drugim, da goriško-gradišćanska dežela ni mogla na lepši način praznovati 65-letni cesarjev vladarski jubilej kakor ravno z zgradbo te bolnišnice. Prejšnji deželni odbor, ki je zgradil to samaritansko hišo, je umeval želje našega blagega cesarja, ki sedi že 65 let na krmilu naše države v splošni blagor državljanov, ki nam ohranja ljubi mir, ki po očetovski skrbi za nas. Upam, da tudi sedanj deželni odbor bo dober naslednik prejšnjega in da bo tudi on skrbel za nove samaritarne naprave. — Potem je govoril še korni poveljnik feldcaigmajster Leitner, ki se je v imenu vojaštva zahvalil deželni odboru, ki je zgradil tako lepo bolnišnico in jo izročil vojaštvu. Zahvaljuje se vsemu dobremu in patrijotičnemu ljudstvu goriško-gradišćanske dežele, ki je pripomogla do zgradbe te hiše. Zahvalil se je prevzvišenemu knezonadškofu, da je osebno blagoslovil novo zgradbo in kapelo. Enako se je zahvalil cesarskemu namestniku za osebno navzočnost kakor tudi vsem prisotnim vabljencem. Povdarjal je zvestobo našega vojaštva do presvitega cesarja, čno vojaštvo, ki i za našo bolnišnico domovino, pripravljeno vsakost končana in gostje so se razšli kar

omenjeno podjetje. Na razstavi imeli smo priliko videti velikansko izbero oblačilnega blaga tako za gospode, gospe in nedorasle. Cene, ki so bile razvidne na različnih oblekah, pričale so, da nudi podjetje tudi v sedanjem težkem denarnem času nabaviti si oblačilo za primerno malo denarja. Kakor smo izvedeli od podjetnika samega, bo de omenjena razstava slav. občinstvu prosta na ogled skozi cel mesec december. Za prihodnjo nedeljo bode razstava izdatno razširjena stem, da se razpostavijo novi oddelki podjetja. Kakor zadnjo nedeljo obeta se tudi za prihodnjo vsem obiskovalcem razstave velik užitek, ker je cela prireditev strokovno mojstrsko sestavljena, vrhu tega pa je odlikovan vsak obiskovalec razstave z slinkom, ki mu služi za prost vstop v kinematograf Central Bio. Listki, ki so bili razdeljeni v nedeljo, so porabni za kinematografsko predstavo v soboto dne 6. t. m. od 3.—6. ure.

Drobfinice.

Banketni govor predsednika Zedinjenih držav po telefonu. Trgovinska zbornica v Rochesteru je povabila na banket predsednika Zedinjenih držav

Wilsona, ki pa ne more priti na banket in je zato sporočil, da hoče udeležence telefonično pozdraviti. Vsak udeleženec banketa, 600 jih bo, dobi na svojem sedežu dve telefonski pripravi in bo čul Wilsonov govor iz daljave 1000 milj.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v GORICI

ulica della Croce šte. 6

Zdravnik

dr. J. Bačer

ordinira

v ulici Tre Rê št. 9

v GORICI.

Prodá

se v Št. Petru tik postaje Vipavske železnice hiša s pol njive zemlji, pripravna za vsako obrt. Na Volčjadrugi kmečka hiša z zemljiščem in vinogradom ali brez. Poizvé se pri Andrej Uršiču, Volčjadraga.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

o o o

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

FRANC MLEČNIK

ulica Vetturini št. 3

priporoča svojo krojaško delavnico slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, posebno prečast. duhovščini za napravo talarjev, površnikov itd. itd.

Litajte in čudite se! Neverjetna!
700 kosov samo za K 4-20!

1 ura, znamka „Anker“ natančno izdoča pozlačena (jamstvo 3 leta) s pozlačeno verižico, 1 moderna kravata iz svile za gospoda, 3 fine nosne rute, 1 eleganten prstan z brilanti za gospoda, 1 zbirka za gospe sestavljena iz ene perle za gospe, 1 par zaplestnic, 1 par uhanov, 1 lepo škafeljico za toileto, 1 par lepih gumbov s 3% zlatom double, 1 usnjata denarnica, 1 eleganten album s svetovnimi slikami, 3 drugi elegantni predmeti, primerni za mladino ali pa za starejše ljudi, 20 potrebnih kosov za dopisovanje in potem še 500 predmetov, potrebnih v vsaki družini. Vse skupaj, vstevši tudi uro, ki je sama toliko vredna, se pošilja proti naprej poslanemu denarju samo za K 4-20 iz eksportne danajske centrale

P. Lust, Krakovo.

Ako blago ne ugaja se denar vrne. — Riziko je izključeno

„Ljubljanska kreditna banka“ podružnica v Gorici

Centrala Ljubljana, podružnice: Celje, Celovec, Sarajevo, Split, Trst

Statistični kapital K 8.000.000.

Rezervni zaklad K 1.000.000.

Vloge na knjižice po 4³/₄%, v tekočem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz - valut.

Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vnovčenje kuponov in izžrebanih vrednostnih papirjev.

— Eskont menic —

— Stavbeni krediti. —

Predujmi na vrednostne papirje.

Srečke na obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje.

Safes.

Nakazila v inozemstvo.

Kreditna pisma.

VELIKO SKLADIŠČE == OBUVALA ==

Svetovnoznanih tovarn

„Tip = Top“

„Villiam Cooks & Brother“ in domačega izdelka.

Fasone elegantne, blago trpežno, cene solidne.

J. Drufovka

GORICA, Gosposka ul. 3 nasproti „Monta“.

